

12 konvencije Slov. moške zveze

Poroča JOŠKO PENKO, zastopnik Ameriške Domovine

V soboto ob devetih dopoldne je Mr. Fred Udovich, glavni predsednik Slovenske moške zveze s sedežem v Barbertonu, O., v jedrnatih in iskrenih besedah otvoril drugo redno konvencijo organizacije v Girardu, O. Konvenciji je prisostvoval 14 glavnih odbornikov in 14 delegatov. Za konvenčnega predstojnika je bil soglasno izvoljen John Rožanc, podpredsednika Frank Česnik in zapisnikarja Joseph Grdina.

Priznati se mora John Rožanc, da je bil v vodstvu konvencije zelo spreten in taktičen, kar je spretno in razložno izrazil glavni tajnik Vincent H. Lauer in uspešno referiral August F. Svetek, predsednik filialnega glavnega odbora.

Resolucijski odbor, sestojč iz delegatov Udovicha, Tomšiča in Fortuna je sestavljal in konvenciji predložil in pozneje odobril sledeče brzojavne poročila: predsedniku Združenja držav Franklin D. Rooseveltu, guberniju John Bricknerju, jugoslovanskemu ministru, ki se sedaj nahaja v Zed., državah Francu Snojcu, županu Girardu, O. in glavnemu predsedniku Slovenske ženske zveze Mrs. Marie Prislund.

Glavni tajnik je podal poročilo, da je organizacija od zad-

Mesto naj lastuje ulično železnico, izjavlja sodnik Lausche

Sodnik Frank J. Lausche je včeraj popoldne formalno odprl svojo kampanjo za clevelandskega župana in sicer v Geauga Lake parku, kjer se je zbralo nad 50,000 ljudi, da vidi-jo in slišijo edinega kandidata, ki ga podpira demokratska stranka.

Sodnik Lausche se je izjavil, da je edini izhod, da se reši važen problem transportacije v Clevelandu ta, če mesto kupi od družbe ulične železnice vso opremo in samo vodi ves prevoznik sistem.

Toda Mr. Lausche je označil ceno za delnice, ki jo je ponudil župan Blithyn družbi ulične železnice, namreč \$45 na delnico previsoko, ker se delnice danes prodajajo na denarnem trgu po \$27.50. Vendar, je rekel Lausche, bi morali davkoplačevalci pri volitvah odločiti, če so pripravljeni plačati to ali drugo vsoto za delnice, ker bo šel denar iz njih žepa, od 18 do 20 milijonov dolarjev.

Mr. Lausche je bil burno akklamiran od množice v avditoriju parka, ki je bil natrpano poln, a zunaj je stala druga tišočera množica.

Lausche je udrihal po sedanjih in prejšnjih mestnih administracijah, ki sta zadnjih pet let vodili pogajanja z ulično železnico, pa nista nikamor prišli. Druge važne točke svojega programa je Lausche obljubil povedati tekom tega tedna v kampanji.

Za Lauschetom so govorili tudi zvezni senator McFarland iz Arizone, Paul Aiken, pomočnik Edwarda J. Flynna, načelnika ameriške demokratske stranke v Ameriki, bivši senator Robert J. Bulkley in načelnik Ray T. Miller. Miller je poudarjal, da kaže navzočnost senatorja McFarlanda in Paul Aikena kot dokaz, da Rooseveltova administracija želi, da bi bil Lausche izvoljen županom v Clevelandu.

V parku smo videli ogromno število Slovencev. Tako iz 32. kot iz 28. varde so prišli v park v avtnih povokah, z okrašenimi avtomobili; 32. varda je imela s seboj godbo društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, Newburžani pa so imeli fantovsko godbo sv. Lovrenca. Obe godbi sta igrali tudi na odru v avditoriju in želi obilen aplavz.

Budnica ni bila potrebna

Taborišče Clairborne, La. — Polkovna godba 164. pehotnega polka je vstala zgodaj in zehaje korakala proti središču taborišča, da zaigra budnico, kot je to navada vsako jutro, da spravi pokonci "mlade vojake." Navrednik Bob Sanders, ki je korakal na čelu godbe, je bil sicer presenečen nad grobno tišino v taborišču, toda si ni delal stvih las radi tega. Navadno so letele na godbo zabavljice od vseh strani, češ, da se z budnico nikamor ne muči. Ravno ko se je godba pripravljala, da zaigra zaspanim vojakom kako milo vižo, mu je prišel nek ordonanc povedati, da ni treba igrati, ker polka ni doma. Odšel je bil ponoči na kratko večjo.

Boji za Kijev še vedno besnijo, trdijo Rusi

Moskva, 22. sept. — Ruska vlada danes uradno priznava izgubo Kijeva, "mater Rusov" s tem-le kratkim naznanilom: "Po več dneh vročih bojov so naše čete odšle iz Kijeva." Kijev šteje 846,000 prebivalcev.

Dočim trdijo nemška poročila, da je nemška armada zasedla Kijev, glavno mesto Ukrajine in da je armada že daleč naprej od mesta, pa se zafrjuje iz Moskve, da se bijejo še vedno vroči boji v severnih predmestjih Kijeva in da je nemška armada izgubila v boju za mesto 10 divizij. Rusi so že v petek priznali, da so Nemci dosegli mesto, toda da ga bodo Rusi branili od hiše do hiše in da si bodo morali Nemci priboriti vsak korak z velikimi izgubami.

Nemci poročajo, da so imeli Kijev obkoljen že več tednov in da je armada samo čakala na povelje, da od vseh strani obenem udari na mesto. Ko je napočila ura za naskok, je planilo v boj vse nemško orožje, kar ga je bilo na razpolago v zraku in na zemlji.

Najprej so udri na ulice Kijeva tanki, ki so metale ognjene zublje v hiše, v katerih so bili ruski strelci. Za njimi so prihrumeli bojni tanki, potem pehota z ročnimi granatami, a po zraku so vreščali bombniki, ki so metali bombe v ruske postojanke. Ob 11 dopoldne v petek je vihrala na mestni hiši nemška zastava.

Bolgarija je v vojni, trdijo poročila

Bivši governer Davey se v vsem strinja z Rooseveltom

Columbus, O. — V soboto se je vršila tukaj konvencija federacije demokratskega ženstva iz države Ohio, kjer je bilo navzočih okrog 1,000 delegatinj. Med drugimi je delegacijo nagovoril tudi bivši governer Davey, ki je presenetil vse navzoče s tem, da je podprl v vsem Rooseveltovo politiko, dasi je bil prej neprestan njegov kritik.

Davey je izjavil, da moramo stati za Rooseveltom v njegovem boju proti hitlerizmu in da naša bodoča sreča, prosperiteta, mir in svoboda je odvisna samo od naše zvestobe do Roosevelta.

"Jaz sicer ne priporočam, da bi se poslalo ameriško armado na evropska bojišča," je izjavil Davey, "ampak priporočam pa ves naš napor, da pomagamo demokracijam v boju proti Hitlerju. Nimam rad te zveze s Stalinom, toda on je manjše zlo od Hitlerja in on se bori proti našemu skupnemu sovražniku. Kadar bo ta najzvečja nevarnost minila, lahko izstopimo iz zveze s komunisti."

"Zdaj se ne moremo več vrniti nazaj. Predsednik se je odločil in ob danih razmerah ni mogel storiti nič drugega."

Konvencija je izvolila za bodočo predsednico Mrs. Leno Siferd iz Lima, O. Protikandidatinja je bila Mrs. Ann Dorrington iz Clevelanda.

Poročila iz Turčije javljajo, da je bolgarska vlada razglasila v deželi vojno stanje. Hitlerjeve obljube so preotile bolgarskega kralja Borisa, da bo šel pomagat Nemčiji proti Rusiji.

London, 20. sept. — Diplomatski viri zagotavljajo, da se je bolgarski kralj Boris odločil peljati svojo deželo v vojno na strani osi. Iz Turčije javljajo radijska poročila, da je bolgarska vlada razglasila v deželi vojno stanje. Da se je kralj Boris odločil za vojno na strani osi, so vzrok sijajne obljube, katere je dal Hitler Bolgariji za njeno pomoč. Te obljube so:

Bolgarija bo imela oblast nad Črnim morjem. Dobila bo protektorat nad ruskim polotokom Krimom, ki se steza v Črno morje in katerega je nemška armada odsekala od zveze z ostalo Rusijo. Bolgarija bo dobila trgovski in transportni monopol v Črnem morju. Bolgarija bo dobila delno administracijo nad oljnim poljem v Baku. Bolgarija bo dobila tudi protektorat nad Tracijo, ki je zdaj grška in turška lastnina.

Bolgarska armada šteje okrog 500,000 mož. Toda nima pa skrobnobne bojne mornarice, niti kake izdatne zračne sile. Po prvi svetovni vojni je bilo Bolgariji prepovedano imeti večjo armado, ker se je borila na strani Nemčije. Šele leta 1938 ji je balkanska antanta dovolila zgraditi večjo armado. Do leta 1938 je smela imeti Bolgarija samo 20,000 mož močno armado in še to samo prostovoljce. Toda od maja 1940 je vpeljala dvoletno obvezno vojaško službo za vse moške od 17 do 65 leta.

Rusija je že pred nekaj dnevi obdoločila Bolgarijo, da je dala svoje ozemlje in vse potrebno na razpolago Nemčiji. Bolgarija pa dolži Rusijo, da je poslala v Bolgarijo svoje parašutarje, ki naj bi vršili propagando proti Nemčiji in vodili sabotažo. Prvi parašutarji so baje dospeli 11. avgusta, drugi 28. avgusta in tretji 14. septembra. Prva dva oddelka sta storila samomor, ko se ju je izsledilo, zadnji oddelke je bil pa ubit v boju s policijo in vojaštvom.

Kot trdijo najnovejša poročila, Bolgarija ne bo poslala svoje armade proti Rusiji, ampak bo pomagala Nemčiji s tem, da bo poslala vojaštvo v Francijo in druge okupirane kraje, kjer bo zamenjalo nemške vojake, ki bodo potem poslani na rusko fronto.

Ker ni mogel dobiti stanovanja, je peljal družino v mestno ječo

Joliet, Ill. — Jimmy Jones, voznik taksija, je spoznal, kaj se pravi, kadar so v deželi dobri časi in prične primanjkovati stanovanj. S ženo in štirimi otroci je živel v skromnem stanovanju, za katerega je plačeval \$8 na mesec. Stanovanje mu je bilo odpovedano, ker je bila hiša prodana. S ženo sta preračunala, da če pritrkata nekaj tukaj, nekaj tam, da bi morda spravila \$15 za stanovanje, več pa ne po njegovih dohodkih. Toda tudi zdaj nista mogla dobiti stanovanja, največ zato, ker so se povsod branili otrok.

Pa so se vsedeli zvečer v avto, ga zapeljali na periferijo mesta in tam prenočevali: stirje na prvem, stirje na zadnjem sedezu. Toda več kot štiri noči niso prenesli. Peti dan je šel v Jimmy v mestno ječo in prosil tam za prenočišče, pač boljše kot v malem avtu. V tem je pa zvedel za žalostni položaj družine neki J. H. Fowler, ki je ponudil družini svoje stanovanje treh sob, ker je sam in pa ker dela ponoči.

Nov grob

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu, 5447 Lake Court, John Stih, po domače Strnad, star 58 let. Doma je bil iz vasi Cesta pri Dobrem polju, odkoder je prišel v Cleveland pred 40 leti. Zadnja štiri leta je bil zaposlen v Fisher Body. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Mary, rojena Vičić, sina Johna in Josepha, pet hčera: Mary Lesiak, Frances Iannarelli, Louise Christen, Josephine in več drugih sorodnikov. Bil je član društva Clevelandskih delavcev, št. 9 SDZ. Pogreb se bo vršil v sredo ob desetih v cerkev sv. Vida iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. in na pokopališče Kalvarijo. Naj mirno počiva v tuji zemlji, preostalih naše iskrene sozljaje.

V bolnišnice

Miss Florence Bricel iz 24465 Lakeland Blvd., se nahaja v Mestni bolnišnici. Prijateljice je lahko obiščejo. Nahaja se v Lowman paviljonu.

V spomin 8 mesecev smrti

Jutri ob 7:15 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojno Frances Skebe v spomin osem mesecev, ker je umrla. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

četrtek vsi na Lauschetov ples

Demokratska organizacija 23. varde bo priredila v četrtek 25. septembra sijajen ples v SND na 1212 Clair Ave. Ves preostanek bo namenjen skladu za Lauschetovo kampanjo.

Pa to ne bo samo ples, ampak nekakša manifestacija slovenskega naroda, ki se trudi in dela vse kriplje, da bo priborilo svojemu priljubljenemu vodniku Lauschetu.

Poleg plesa bo podan tudi lep animirani program, da bodo tudi oni imeli užitek, kj sicer ne morejo. Glasbeni in pevski program, katerega bo vodil dr. J. Lausche, bo obstojal iz sledečih točk: V duetu bosta nastopili priljubljeni pevki Mrs. Udovich in Miss Mabelle Udovich, na klavir spremlja dr. J. Lausche. Solo poje gđc. Marion Kuhar, na klavir spremlja g. Louis Seme.

Nastop Baragovega deklishega kvarteta: Nettie Gačnik, Elsie

Prispevki za Lauschetovo kampanjo

Naša pridna in agilna narodna organizacija, Mrs. Albina Smrekar, predsednica Slovenskega detstva, je izročila \$44.50, kar so prispevali člani in članice kluba za Lauschetovo kampanjo. Prispevali so pa sledeči:

John Centa, 13417 Kuhlman Ave. je dal \$5. John Verblic, 14721 Sylvia Ave. je tudi dal \$5. Mrs. Tom Odalsek, 1520 Thames Ave. sta dala \$2.50. Po \$2 sta dala: Mrs. Helen Debevec, 1110 E. 72. St. in Mrs. Anton Vesel, 15317 Daniel Ave. Po \$1.00 so pa prispevali: Frank Sustaršič, Jos. Kovach (Charlon, O.), John Zaman, Anton Prince, Max Kopal, Steve

Največja bojna ladja na svetu, dodelana

Washington. — V terek bodo spustili v morje v Quincy, Mass. ameriško bojno ladjo U. S. S. Massachusetts, 35,000 ton tonaze, ki bo največja bojna ladja na svetu. Ladja bo veljala \$80,000,000. To je že druga ameriška bojna ladja, ki bo dodelana letos. Prva je bila South Dakota, ki je bila spuščena v morje v juniju. Ti dve ladji sta večji, kot je bila nemška ladja Bismarck, s katero so imeli Angleži mnogo opravka, da so jo potopili.

Češki delavci stavkajo radi nezadostne hrane

London. (ONA). — Češki tajni radio "Nazdar" javlja, da so nastale v več čeških tovarnah stavke delavcev kot v protest radi nezadostne hrane. Nemci so zaprli voditelje, toda delavci niso hoteli na delo tudi potem, ko so naciji grozili, da bodo njih vodje postrelili. Žene čeških delavcev so v mestu Nachod priredile demonstracijo s tem, da so nosile po mestu prazne košare.

Na operacijo

V Glenville bolnišnico se je podal v svrhu operacije dobro poznani Joe Zulich, brat Mr. John Zulicha iz Neff Rd. Želimu, da bivate srečno preстал.

12 Francozov ustreljenih za enega nemškega vojaka

Paris, 20. sept. — Dvanajst Francozov je bilo danes postavljenih pred puške kot povračilo za nekega nemškega podčastnika, ki je bil ubit v Parizu zadnji terek. Nemške oblasti sva prebivalstvo, da se bo to stvelo še dvignilo, ako ne bodo ponehali napadi na nemško vojaštvo.

PETA SE JE ZREDIL V 54 LETIH

Pitburg, Mass. — Leta 1887 je nek meščan vložil v Worcester banki \$5 in kmalu zatem odšel iz mesta. Zdaj, po 54 letih, se je vrnil in šel na banko po svoj petak. Pa ni dobil samo petaka, ampak \$39.75, ker so znesle obresti v teh letih.

Dr. Opaskar zopet uraduje

Slovenski zobozdravnik, dr. V. Opaskar se je vrnil s poročnega potovanja in zopet ordinira kot navadno.

Zadušnica

Jutri ob osmih bo v cerkvi Marije Vnebovzete darovana sv. maša za pokojnim Anton Platinškom. Sorodniki, prijatelji in znanci so vabljeni.

12 Francozov ustreljenih za enega nemškega vojaka

Paris, 20. sept. — Dvanajst Francozov je bilo danes postavljenih pred puške kot povračilo za nekega nemškega podčastnika, ki je bil ubit v Parizu zadnji terek. Nemške oblasti sva prebivalstvo, da se bo to stvelo še dvignilo, ako ne bodo ponehali napadi na nemško vojaštvo.

PETA SE JE ZREDIL V 54 LETIH

Pitburg, Mass. — Leta 1887 je nek meščan vložil v Worcester banki \$5 in kmalu zatem odšel iz mesta. Zdaj, po 54 letih, se je vrnil in šel na banko po svoj petak. Pa ni dobil samo petaka, ampak \$39.75, ker so znesle obresti v teh letih.

Dr. Opaskar zopet uraduje

Slovenski zobozdravnik, dr. V. Opaskar se je vrnil s poročnega potovanja in zopet ordinira kot navadno.

Zadušnica

Jutri ob osmih bo v cerkvi Marije Vnebovzete darovana sv. maša za pokojnim Anton Platinškom. Sorodniki, prijatelji in znanci so vabljeni.

12 Francozov ustreljenih za enega nemškega vojaka

Paris, 20. sept. — Dvanajst Francozov je bilo danes postavljenih pred puške kot povračilo za nekega nemškega podčastnika, ki je bil ubit v Parizu zadnji terek. Nemške oblasti sva prebivalstvo, da se bo to stvelo še dvignilo, ako ne bodo ponehali napadi na nemško vojaštvo.

PETA SE JE ZREDIL V 54 LETIH

Pitburg, Mass. — Leta 1887 je nek meščan vložil v Worcester banki \$5 in kmalu zatem odšel iz mesta. Zdaj, po 54 letih, se je vrnil in šel na banko po svoj petak. Pa ni dobil samo petaka, ampak \$39.75, ker so znesle obresti v teh letih.

Dr. Opaskar zopet uraduje

Slovenski zobozdravnik, dr. V. Opaskar se je vrnil s poročnega potovanja in zopet ordinira kot navadno.

Zadušnica

Jutri ob osmih bo v cerkvi Marije Vnebovzete darovana sv. maša za pokojnim Anton Platinškom. Sorodniki, prijatelji in znanci so vabljeni.

PLES V POČAST LAUSCHETU!

V četrtek, 25. septembra v SND, St. Clair
PETJE, PLES, ZABAVALA!
PRIDITE, BO PRIJETNO!

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER317 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 221 Mon., Sept. 22, 1941

Slovinci in jugoslovanstvo

Še bolj je vplival na vodilnega srbskega državnika Pašića predlog hrvatskega člana Jugoslovanskega odbora Supila, naj bi se ustanovila posebna hrvatska država, ako Srbija še ni zrela za zgodovinsko nalogo in se ne mara preurediti v jugoslovanskem smislu. Ko je Pašić s padcem carske Rusije izgubil tudi svojo trdno zunanje-politično oporo in se je zbal angleškega vmešavanja v prid Supilovega načrta, je v zgodnji pomladi leta 1917 povabil na Krf zastopnike Jugoslovanskega odbora (Slovinci je zastopal dr. Bog. Vošnjak) na razgovore. Hrvati in Slovenci so bili vedno mnenja, da bi se ustava in notranja ureditev Jugoslavije ne smela sprejeti niti s preprosto niti s kvalificirano večino, marveč bi se morala doseči edino le v popolnem sporazumu med Slovenci, Hrvati in Srbi, tako da bi tudi najmanjši del (Slovinci) ne mogel biti nikoli preglasovan.

Po skoraj pettedenskem pogajanju je bila dne 20. junija 1917 sprejeta in objavljena tako imenovana krfska deklaracija. V uvodu poudarja ta, da so Slovenci, Hrvati in Srbi en narod s tremi imeni, da hočejo biti skupaj v svobodni in neodvisni državi z enotnim ozemljem in enotnim državljanstvom pod dinastijo Karadjordjevičev. Država se bo (po Protičevem posredovalnem predlogu) imenovala kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovincov; imela bo en državnih grb, razen državne bodo priznane tudi posebne srbske, hrvatske in slovenske zastave, ki se bodo smele svobodno rabiti ob vseh prilikah. Enakopravna so vsa tri narodna imena, vse tri vere in obe pisavi, koledar pa se bo izenačil. Zoper londonski pakt je naperjena zahteva, naj nova država obsega vse pokrajine, ki ji pripadajo po narodnostnem načelu, glede ustave pa je bilo določeno, da se mora sprejeti s kvalificirano večino.

Krfska deklaracija pomenja kompromisno rešitev med zahtevami srbske vlade in Jugoslovanskega odbora in predstavlja velik korak na potu zedinjevanja: saj je sedaj tudi službena Srbija sprejela načelo narodne samoodločbe in se odrekla zgodovinskemu pravu. Če je bila majniška deklaracija političen program, ki je budil tlačenke k samozavesti in je vprav po osebnih zaslugi dr. Kreka in njegovih ožjih sodelavcev razgibala in razvnela ves ostali jug v soglasno zahtevo po lastni državnosti, je na drugi strani krfska deklaracija že čisto določilen sporazum v temeljnih vprašanjih notranje in zunanje politike ustvarjajoče se skupne države. Iz opisa dogodkov ob zedinjevanju vemo, da so določbe krfskega pakta ostale v bistvenih točkah na papirju in da sta se zedinjenje in ustava izvršila pod drugačnimi pogoji.

Pri reševanju jugoslovanskega vprašanja med vojno je bila prisojena važna vloga vojnim prostovoljcem. Pred svetom je namreč bilo treba dokazati, da hočejo avstro-ogrski Jugoslanci, ki so bili doma prisiljeni, boriti se na strani Nemcev zoper antanto, doseči svojo združitev v svobodni državi tudi z vojaško borbo. Jugoslovanski odbor je zato začel kmalu misliti na organizacijo prostovoljskih čet, zlasti med ameriškimi izseljenci, ki so oskrbeli tudi gmotna sredstva. Srbska vlada je rada sprejemala prostovoljce v svojo armado. Ni jim pa hotela priznati posebnih pravic in izjemnega položaja, kakor je to želel Jugoslovanski odbor, ki je ravno hotel poudariti tudi vojno sodelovanje Hrvatov in Slovincov. Zoper uvrščanje prostovoljcev v redno srbsko vojsko je odbor protestiral, zahteval je posebno "Jugoslovansko legijo" in februarja 1917 zagrozil, da drugače preneha z nabiranjem legionarjev. Ker je v utemeljevanju, da bo ta legija dobila nalogo, zasesti jugoslovanske pokrajine habsburške monarhije, Pašić sumil nekako posebno hrvatsko vojsko, je postal še bolj nezaupljiv.

Podobna trenja so se razvila tudi na Ruskem. Tam so se že zgodaj začeli priglašati slovenski in hrvatski vojni ujetniki za vstop v srbsko vojsko. Mnoge so Rusi poslali v Odeso v srbski dobrovoljski odred, ne da bi koga vprašali, ali je pri volji ali ne. Ko so to tudi v gmotnem oziru zapostavljeno moštvo srbski častniki s Krf hoteli vključiti v Prvo srbsko dobrovoljsko divizijo, se je večina uprla temu naslovu. Razočaralo jo je dejstvo, da srbski častniki kakor tudi Rusi niso marali jugoslovanskega imena. Te čete so se hrabro borile v Dobruđi, dasi so se čule pritožbe, da morajo krvaveti na tujih tleh brez koristi za lastno domovino, ki bi jo želeli osvoboditi. Za boljševoško revolucijo je sledil tudi vojaški razkorj prostovoljskega zbora. Njegove ostanke so po velikih ovinkih prepeljali v Solun (spomladi leta 1918), kjer je šele regent Aleksander kot vrhovni poveljnik srbske vojske dovolil ime "Jugoslovanska divizija," ki se mu je srbska vlada tri leta upirala. Prav ta Jugoslovanska divizija se je ob preboju solunske fronte meseca septembra 1918 posebno odlikovala in s to zmago dosegla, da so sovražniki prosili za mirovna pogajanja.

(Konec prihodnjic.)

V četrtek vsi na ples v SND,

ki bo prirejen v počast

sodniku Lauschetu!

BESEDA IZ NARODA**Poslanik g. Fotić
pojasnjuje**

Washington, D. C. — Spoštovani g. urednik. V uvodnem članku Vašega cenj. lista od 13. t. m. nemalo me je začudila trditve, da "leži vsota od \$1,000, ki je bila nabrana ob priliki Jugoslovanske večera v Clevelandu v banki in se je ne sme dvigniti in poslati trpečim rojakom vstara domovino, dokler tega ne dovoli jugoslovanski poslanik v Washington-u."

O tej svoti sem samo izvedel iz poročila g. konzula dr. Maljy-a, ki ga je svojčas objavil v naših časopisih, a potem nisem ničesar več slišal o tem; o tej vsoti meni sploh ni bilo ničesar sporočeno, a še manj sem jaz dal komu bilo navodila o uporabi nabrajenega denarja.

Nabiranje prispevkov za pomoč od vojne prizadetih državam je urejeno po ameriških zakonih in predpisih, a uporaba teh fondov je prepuščena edino le onim, ki so denar za ta namen nabrali. Že iz tega razloga je vsaka trditve absurdna, da bi jaz zamogel dovoliti ali pa prepovedati uporabo teh fondov za ta ali drugi namen.

Nasprotno pa je res, da sem nekočkrat potom časopisja apeliral na vse rojake v Zedinjenih državah Amerike, da povsod in čim nabirajo za trpeče rojake v zasužnjeni domovini kakor tudi za naše vojne ujetnike, da bi se njim v neki meri moglo priiskočiti v pomoč.

V teh mojih apelih sem tudi opozoril, da se naj pomoč pošilja ameriškemu Rdečemu križu, da bo denar tudi res uporabljen za one, katerim je namenjen. Ameriški Rdeči križ pa sprejema pomoč samo za vojne ujetnike, a ne za civilno prebivalstvo, ker samo pri vojnih ujetnikih postojijo jamstvo, da bo pomoč dodeljena onim, katerim je namenjena, medtem ko za civilno prebivalstvo Rdeči križ ni v stanju in mogočnosti, da nadzoruje razdelitev pomoči.

Zelo bi Vam bil hvaležen, da to moje pismo objavite v Vašem cenjenem listu.

Z odličnim spoštovanjem
Konstantin Fotić,
kraljevski poslanik.**Sijajen uspeh "Ivan Cankarja" v Pittsburghu**

V nedeljo 14. septembra, za časa konvencije Slovenske narodne podporne jednote, je uprizorilo dramatično društvo "Ivan Cankar" iz Clevelanda pretresljivo dramo "Norec" v Slovenskem domu, Pittsburgh, Pa. Dramo je spisal Fedor Gradišnik.

Slišal sem že mnogo pohval o igralcih omenjenega društva, toda nikdar mi ni bila dana prilika prisostvovati kake njihovi prireditvi. Zato sem bil vesel, ko sem slišal, da bodo nastopili v Pittsburghu in odpravil sem se tja.

Drama "Norec" vsebuje tri dejanja in slika tragedijo bogatega trgovca in posestnika Anton Dobravca. Imel je lepo ženo Ana in dva otroka: sina Leona in hčerko Emo. Ana je imela v svojih mladih letih ljubeavno razmerje z zdravnikom doktor Kozino. Da se je bil doktor Kozina iznebil, jo je oženil s svojim prijateljem Dobravcem. V zakonu se je kmalu rodil sin Leon in za tem hčerka Ema, ki se je razvila v lepo dekle. Ana se je vedno bala, da ne bi prišla sramota na dan in možu je vtepla v glavo, da je sin Leon bolan in sicer na možganih. Otrok je rastel, toda vsi so ga imeli za blaznega. Ker je postajalo družinsko življenje vedno bolj nezno, so se

hoteli Leona iznebiti in ga poslati v blaznico. Zato je naprosil Dobravca doktorja Kozino, naj bi preiskal Leonovo stanje in ga odposlal v kak zavod. Leon ni maral zdravnikov, ker se je čutil zdravega in ko sliši, da prihaja doktor Kozina, se skrrije v sobi za špansko steno. Kozina, ki mu je uživanje življenja glavni smoter, se tako senzani z Dobravčevno hčerko Emo in se v njo zaljubi. Mati uvidi in želi privatni pogovor z zdravnikom. Prosi ga, naj nikar ne uniči srečo njene hčerke, kakor je uničil njeno. Očita mu, kako je varal svojega prijatelja, sedaj njenega moža. Leon vse sliši, pridivja izza španske stene in jima v groznih besedah očita mladostne grehe, ki so sedaj njegova nesreča.

V Eminem srcu se užje ljubezen do doktorja Kozine in kmalu se zaročita. Dobravec z veseljem privoli k zaročki, mati se trpeče upira. Sedaj Leon še bolj zbesni. Pove jim, da se njegova sestra pač ne more poročiti z njegovim očetom. Dobravec in Ema se ne brigata za njegove besede, ker mislita, da je nor, mati si ne upa povedati resnice in zbolji. Kozina demonično izrablja situacijo in uživa ljubezen Eme. Edina oseba, ki Leona razume je Selanova Jela, katera vedno trdi, da je Leon popolnoma normalen. Tudi med njima se vname prišrna ljubezen. Jela brani Leona pred starši in Emo, zato ji prepovedo vstop v njihovo hišo. Radi tega Leon še bolj trpi in ne more več prenašati groznega položaja. Zadavi doktorja in hišo zažge.

To bi bila na kratko vsebina drame "Norec." Igra je globoko psihološkega značaja. Vse vloge so jako težke in zahtevajo dobrih igralcev. In te dobre igralce društvo Cankar ima.

Vlogo Dobravca je igral Anton Eppich z velikim razumevanjem in globokim čustvom. Ves čas je predstavljal dobrodušnega trgovca in skrbnega družinskega očeta naravno in čustveno. Berta Erste, njegova žena Ana se je poglabila v svojo vlogo do skrajnosti. Bila je izvrstna v razburljivih scenah in notranji nemir je znala imenitno prikrijevati pred domačimi. Gledalec je začutil ta notranji nemir. Podčrtavala in stopnjevala je vlogo tako, da si verjel njeni boleznini v zadnjem dejanju.

Hčerka Ema je bila mlada, talentirana Ana Čebulj, ki ima mnogo igralskih sposobnosti. Uživi se v vlogo takoj ko stopi na oder in najnavadnejši dialog je zanimiv. Kadar na primer izgovori navadno besedo in isto ponovi, jo varira tako, da ni nikdar dvakrat enaka. Ima mnogo čustva, ki pride preko odrskega desk v dušo gledalec. Njeno prijateljico Jelo je podala Olga Mar. Olga je izborna igralca. Nič ne pretirava, nič se ne nagajata. Malo gest, toda tiste ki so, so na mestu. Notranje preživlja svojo vlogo in tudi kadar poslušja soigralca živi v vlogi. Čutilo se je, kako je trpela z Leonom, energično ga je branila in razočarana nad vsemi domačimi je odšla z grozo v srcu.

Leon je bil Milan Medvešek. Igral je, kot da je ulogo nalašč zanj napisana. Glas se mu je dvigal, padal, drhtel in razločna dikcija je povečala uspeh. Njegove besede so ti šle do mozga in kosti, da se je človek kar stresel. Izborna kreacija.

In Rudolph Widmar! Podal je ciničnega doktorja Kozino s prav demonično flegmatičnostjo. Imel je izborno masko in izvrsten nastop. Nič ga ni spravilo iz ravnotežja. Porogljivo

in sarkastično se je smejal izbruhom norca Leona in na kratko presekal besedo, kadar je bilo to na mestu. V ljubezenskih scenah je pokazal strast človeka, ki mu je ljubezen samo fizično uživanje. Mirne kretnje, prežete z notranjo energijo so vlike njegovemu igranju krepki obris značaja, ki ga je predstavljal. Težka vloga, ampak umetniško podana.

Frances Tavčar je bila služkinja. Vloga je sicer majhna, toda podala jo je naravno in v okviru izvrstnega ansambla. Režijo je vodil Joseph Skuk. Videlo se je, da je dovolil igralcem svojsko ustvarjanje in to je povečalo uspeh drame. Znal pa je kljub individualnemu ustvarjanju obdržati harmonično celoto in zato zasluži vse priznanje.

Rad bi še natančneje opisal igranje posameznih igralcev, toda preveč bi vzelo prostora. Cankarjevi igralci so tako umetniško rešili svoje vloge, da bi delali čast vsakemu odru. S to igro bi šli prav lahko na oder dramskega gledališča v Ljubljani in postavili bi se. Igrali so naravnost sijajno. Igralec na odru mora pretiravati le v toliko, da se zdi publiko, kot da se odersko življenje naravno razvija pred nami. Kdor to zadene je umetnik. In to so zadeli Cankarjevi igralci v drami "Norec."

Slovinci v Clevelandu! Lahko ste ponosni, da imate med seboj tako imenitno grupo igralcev, kot so pri dramatičnem društvu "Ivan Cankar." Posejajte njihove predstave, da jim s tem na novo vlivite poguma za nadaljnje ustvarjanje. To je vaše! Upoštevajte trud teh ljudi, ki žrtvujejo mnogo večerov, da vam pripravijo duševnega užitka prve vrste in da vas dvigajo iz vsakdanjosti. V vseh letih mojega bivanja v Ameriki še nisem videl tako sijajno igrane slovenske drame, kot je bila ta predstava.

In vi igralci, ki govorite slovensko besedo tako lepo; če bi vi tako igrali v Ljubljani in bi publika vedela, da je večina vas rojena v Ameriki, bi vam dala dvojno čast. To sem imel v srcu, ko sem zasledoval vaše ustvarjanje na odru in sem vas dvojno občudoval. Slovenci, čujmo tako visoko kulturno stoečjo organizacijo, kot je dramatično društvo "Ivan Cankar."

Tone Šubelj.

Iz Collinwooda

Članice Oltarnega društva smo že na januarski seji sklenile, da bomo 19. oktobra slovensko praznovali 25 letnico obstoja našega društva v velikem obsegu. Imele bomo po cerkveni pobožnosti velik banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Drage članice; dan 19. oktobra je torej naš dan, naš velik praznik, na katerega ste povabljene vse članice in sploh vsi farani fare Marije Vnebovzete ter vsi naši prijatelji in znanci, posebno pa članice-ustanoviteljice tega društva. Eridite!

Vodstvo Oltarnega društva želi in vabi vse krščanske matere v našo sredo, kajti omenjeni dan bomo imele pri cerkveni pobožnosti tudi slovesen sprejem novih članic. Bela žena smrt nam je letos že pobrala osem članic, torej je na vsak način potrebno, da zajezimo vrzel, ki nam jo je napravila neizprosna smrt in to nam je mogoče napraviti samo z novimi članicami. Naša želja je, da bomo storile to z novimi možmi katerim bomo kaj kmalu delo pri našem društvu.

Krščanske matere zaznamujete ta dan na svoj koledar, da gotovo pridete v nedeljo 19. oktobra k nam, da bomo združene z našimi farani v družbi značev in naših prijateljev praznovali 25 letnico našega društva. Na svidenje 19. oktobra v Collinwoodu!

Vabilo na koncert

Skozi vse poletje smo videli in čitali v listih in glasilih vse polno raznih vabil in aplov na razne piknike. Torej sezona piknikov je za letos pri kraju in zopet se pričenjajo prireditve v naših narodnih domovih.

Tudi članice podružnice št. 50 Slovenske ženske zveze smo sklenile, da priredimo koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Ta koncert bo nekaj posebnega v vaše razvedrilo. Ravno ta dan pa praznuje naša podružnica tudi desetletnico svoje-ga obstanka. Ta prireditve bo res lepa in zanimiva, tudi velik "birthday cake" bodo imele pripravljene za ta dan.

Torej, le pridite! Za to našo slavnost smo dobile v našo sredo tudi našega opernega pevca g. Antona Šublja, ki nam bo zapel nekaj pesmic. Nastopile pa bodo tudi ljubke pečke od te podružnice in sicer v šestrospevu, ki nam bodo zapele kot znajo le one, Louise Mlakar, Molly Frank, Josephine Bradach, Carole Traven, Anna Declava in Rosalie Jerman.

Kdor ljubi lepo slovensko petje, bo gotovo navzoč. Preskrbite si vstopnice pravočasno, dobite jih lahko pri vseh članicah. Vstopnina je 35 in 50 centov za popoldne in samo za zvečer pa je 35 centov. Tudi za plesateljice bo preskrbljeno, kajti igrali bodo Kristoff bratje. Zato pa apeliramo na vse članice Slovenske ženske zveze od blizu in daleč, da posetite to našo slavnost v nedeljo, 28. septembra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek prireditve ob 3:30 popoldne. Na veselo svidenje,

Mary F. Palcic.

Iz zapadne strani mesta

Dne 10. septembra zvečer smo imeli med sabo častnega gosta g. sodnika Frank J. Lauscheta. Na željo nas vseh se je odzval, ko so mu sporočili voditelji 9. varde, da želimo videti g. Lauscheta še pred volitvami. Vede-li smo pa že naprej, da nam ne bo obljubaval zlatih gradov ali pa nas prosil, ker preveč poznamo njegovo blago srce.

Imeli smo veliko užitka ob njegovem govoru, saj nam vedno kaj pove, da se lahko nasmeje-mo. Le škoda, da nas je moral tako hitro zapustiti, kajti čakale so ga še druge seje. Ker je vsem Slovincem kot brat in prijatelj, to je tudi naša sveta dožnost, da ga vsestransko podpiramo tako na dan volitev s svojimi glasovi in pa z denarjem tekot kampanje.

Ker pa že povsod nabirajo in prispevajo v ta sklad za kritje ogromnih stroškov, zato smo se tudi na zapadni strani odločili, da priredimo v ta namen veliko plesno veselico. Najprej se je o tem razmotrivalo na seji društva Soča št. 26 SDZ. Sklenjeno je bilo, da se obvesti vsa društva, da vsi skupaj delujemo pri tej prireditvi. Tajnik kluba je razposlal karte vsem uradnikom ter sklical sejo 15. septembra. Udeležili so se vsi in rade-golje prevzeli delo za našega rojaka — Slovenca.

Izvoljen je bil Charles Zakelj za tajnika in prevzel je tudi vstopnice. Kdor jih še nima, naj pride ponje k Mr. Zaklju na 3540 W. 63. St. ali pa k Mr. Jennerkotu na 3567 W. 61 St. Vstopnina je samo 25 centov. Ta ples je velikega pomena in zato je dolžnost vseh Jugoslovancov, da se ga udeležijo in tako podpirajo svojega rojaka.

Sledeča društva so se priglasila za sodelovanje: Soča SDZ, Brooklynski Slovenci SDZ, Nános SNPJ, Brooklyn SNPJ, Ve-lebit SNPJ, Sv. Križ KSKJ, SZZ Brooklyn, O., Commodores SNPJ ter Gospodinjski odsek kluba zapadnega doma. Za kuhinjo bodo poskrbele Gospodinje, da ne bomo lačni.

Če kdo želi kaj brezplačno rovtati za v kuhinjo ali kaj gega, naj sporoči tajniku C. Kelj.

Torej zapomnite si, dne septembra popoldne in zvečer je velika veselica v Domu padnih Slovincov na 6818 N. son Ave. Prvovrstna godba igrala popoldne in zvečer. Ni vseh društev lahko do vstopnice pri uradnikih ali svidenje.

Anna Jesenič

Mis v svetovni vojni

V elektropatološkim muzeju na Dunaju imajo v konservirano poljsko miš, na nevaden način imela vlogo v svetovni vojni.

L. 1916. je armada nemarskega Mackensena korpusa v Rumunijo. Sredi hudih vojn, ki so vse ceste spreminjale v brezdnanje močvare, so bili edini oddelki navezani na vodila brezžičnih postaj. dno so ta sporočila utihnila. hod se je ustavil, zvečer v nim stanom ni bilo več. Kaj je zgodilo?

Majhna poljska miš se la vmešala v svetovno vojno. Izstradana živalica je bila zla med žice oddajne postaje, da si poišče hrane. Nenaod-sinjal jak svetlobni oblok in ke žice. Miš je bila preprečila izolacijo v releju oddajne stajfe in povzročila kratki strom. Trajalo pa je nekaj ur, preden so mogli odkriti kje je pokvara ter jo popravit.

V tem času ni mogla nikamor naprej, dokler prispela nova navodila od njenega vodje. To je pa imelo zanj dobre posledice, kajti so mislili, da je nemška armada dosti bolj naprej in so bili pravili krepak protivni vojni, ki ga je uvedel silen strogo ogenj. Toda topovi so prazno, sovražnik je bil lež zadaj. Ubilo miš so na Dunaj, kjer je še danes izmed najzanimivejših metov v zgoraj navedenem muzeju.

V tem posebnem oddelku je videti tudi druge živali, so končale zavolje elektronskega na tragičen način. Vidiš vrabca, ki mu je dolga travna bilka usodna, ca je bila sedla na vod napetosti. Nekoliko sekund zneje jo je pokosila električna smrt, kajti dolga travna bilka jo je držal vrabec v napetosti. Je bila mokra in se je žice, tako da je nastal električni most." Še sedaj v držvi vrabec to bilko v kljunu.

Pred daljšim časom je lovci neki gad povzročil trično motnjo in je v tologičnem muzeju še danes tva priča o nevarnosti elektronskega. Žival se je splazila v električni tračnic. S koncem gega telesa je bila še v tračnici, ko se je s telesom dotaknila druge ce. 500 voltov je svingnilo, gadje telo — in vendar ni ubilo. Sele naslednji dan odkrili in ubili in so čudili, da ni poginil težkih opeklin po trebuhu.

IZ NASIH NASELJEN

Jenners, Pa. — Dne 8. je vzel življenje Josip Skočil let in doma iz odti v New York, kjer ja njegova družina. vzrok, ni znano. Zapusina in dva brata. riki je bil 85 let. burghu je 19. avgusta ton Horvat, star 59 let v Petavi na Štajerskem. riko je prišel pred 87 pušča ženo in hčer. v sina in v starem kraju

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

...da je videl, pri čem da ni —
 "Ne mislim tako!" sem odgovoril. "Vem, da morate moliti. Tudi sam molim, kadar mi veleva moja krščanska dolžnost. Molili boste tudi vi v kljub temu pa boste lahko pazili na sovražnika in se pripravili za napad."
 "Kako bo to mogoče?" je dvomil.
 "Pozabil si, ali pa morebiti ne veš, da so Ayari hanefiti in da opravljajo jutranjo molitev po predpisih svojega reda. Vi molite, ko zasije prvi jutranji svit, hanefiti pa molijo nekaj minut pozneje, ko je videti el-isfirar — rumeno zarjo. Ko bodo Ayari začeli, ste vi že gotovi in molitev vas ne bo ovirala v vaših verskih dolžnostih."
 Ko začnejo Ayari el-fagr — jutranjo molitev, bomo planili in osvobodili ujetnike. Ker se jim niti sanjalo ne bo, da smo v soteski, bodo v prvem trenutku tako iznenadeni, da bodo izrabili, ujetniki bodo prosti —. In potem nam naj Ayari le pridejo —!"
 Stotnik je bil zadovoljen. Še smo se domenili o podrobnostih pa odrinili na jug k džebel Magrahamu.
 Ob dveh zjutraj je bilo, ko smo krenili na pot, ob pol štirih smo prispeli. Ločili smo se, eden eskadron je po dogovoru zasedel vhod soteske drugi izhod, tretji pa se je razdelil v dve četi, ki sta odjezdili na grebene. Z drugim eskadronom sem tudi sam odjezdil na svoje mesto na južno stran soteske.
 Tam sem razpostavil svoje ljudi ter peš odšel na poizvedovanje v sotesko.
 Ayari so bili res nerazumljivo neprevidni. Niti v vhod soteske niso postavili straž. Kakih dve sto korakov sem se splazil v sotesko pa nisem srečal žive duše.
 Prvi krajec je visel že nizko na obzorju. Še pol ure pa bi izginil in popolna tema bi zagrnjala sotesko. In tema mi je bila zelo dobrodošla, Ayari bi nas ne videli.
 Seveda bi tudi sam ne našel tako lahko ujetnikov. Zanašal sem se, da dobro poznam lego tabora.
 Djal sem dlani krog ust in trikrat ponovil krik mrharja. Jeknil je po skalovju soteske, Winnetou ga je gotovo čul. Znamenje mu je povedalo, da je tabor zajet.
 Vrnil sem se k svojim.
 Čakali smo. Postavil sem straže v sotesko, drugi so se utaborili pri izhodu. Tiho so ležale čete, le včasih je motilo nočni mir hrzkanje konja.
 Čas je mineval, krajec je izginil, zvezde so bledele. Na vhodnem obzorju je zasijal prvi blede jutranji svit.
 Častnik je prišel k meni. "Bi molili?"
 "Molite! Pa tiho!"
 Vojaki in častniki so poklekali in molili.
 Vzhod je zažarel v rumenem svitu. Tedaj je zadonel v soteski klic:
 "Vstanite k molitvi! Vstanite k službi božji! Molitev je boljša ko spanje!"
 Svitalo se je. Smuknil sem po soteski. V ravni črti je potekala, jutranji svit je odseval od vrhov, mračilo se je že tudi na dnu soteske. Precej daleč sem videl.
 Spredej nekje v mračnem jutru sem zagledal obrise konj, cel trop jih je bil. Za njimi so ležali ujetniki, naš eskadron izpod Mudhera. Spoznal sem jih po kroju. Niso bili zvezani, pa krog njihovega tabora je stalo kakih dvajset oboroženih Ayarov. Za taborom ujetnikov je bil prazen prostor in za njim, tega sem se dobro spominjal, je bil tabor Ayarov. Vse je klečalo in molilo, beduini in ujetniki.

1941	SEP.	1941
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

- 25.—Demokratski klub 23. varde priredi ples v avditoriju SND. Ves preostanek prireditve je namenjen za kampanjo sodnika Lauscheta.
- 27.—Frances Susel Cadets imajo Barn Dance v Glenridge Barns na Green Rd.
- 27.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.
- 28.—Slovenska ženska zveza priredi plesno veselico v avditoriju SND.

OCTOBER

- 4.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi plesno veselico v SND.
- 5.—Glasbena matica poda v SND na St. Clair Ave. opero "Cigan baron."
- 11.—Društvo Lipa št. 129 SNPJ priredi plesno veselico v SND.
- 11.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ proslavlja 20 letnico obstanka z banketom v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 11.—St. Vitus Cadets, št. 25 SZZ imajo ples v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.
- 11.—Gospodinjski klub na Jutrovem priredi plesno veselico v SDD na Prince Ave.
- 12.—Podružnica št. 49 SZZ priredi banket s kratkim programom v dvorani sv. Kristine ob priliki proslave 10 obletnice.
- 12.—Društvo Slovan št. 3 SDZ proslava 30 letnice v SND.
- 18.—Društvo Slovenske Sokolice št. 442 SNPJ priredi veselico v SND.
- 18.—Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ priredi plesno veselico v Twilight dvo-

- rani.
- 19.—Podružnica št. 47 SZZ obhaja 10 letnico obstanka v SND na 80. cesti.
- 19.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete obhaja 25 letnico v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 25.—Podružnica št. 8 SMZ priredi "Halloween" ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 25.—Društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ praznuje 20 letnico obstoja s plesno veselico v Twilight Ballroom.
- 25.—Podružnica Slovenske moške zveze št. 3 zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 25.—Slovenska združena zveza priredi plesno veselico v SDD na Waterloo Rd.
- 25.—Društvo Danica, št. 11 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.
- 26.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v SND.
- 26.—Pevski zbor društva Zvon priredi svoj redni jesenski koncert v SND na 80. cesti.
- 31.—Društvo Carniola Tent 1288 T. M. ima Halloween ples v SND.

NOVEMBER

- 1.—Društvo St. Clair Grove št. 98 W. C. plesna veselica v SND.
- 2.—Sedemletnica Kanarčkov z igrico in koncertom v SDD na Prince Ave.
- 8.—Dekliška Marijina družba fare sv. Vida priredi plesno veselico v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.
- 8.—Plesna veselica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

- 8.—Carniola Hive 493 T. M. plesna veselica v SND.
- 9.—Pevski zbor Abrašević koncert in predstava v SND.
- 15.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ ples v SND.
- 15.—Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ obhaja 30 letnico obstoja v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 16.—Mladinski pevski zbor Črnički priredi koncert v SND na 80. cesti.
- 19.—Častna straža SDZ ples v SND.
- 22.—Društvo Danica, št. 34 SDZ priredi veselico v SDD na Prince Ave.
- 22.—Društvo sv. Ane št. 4 S. N. D. plesna veselica v SND.
- 23.—Podružnica št. 41 SZZ priredi igro in ples v SDD na Waterloo Rd.
- 23.—Dramsko društvo Ivan Cankar predstava v SND.
- 29.—Društvo Ložka Dolina priredi veliko plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 30.—Mladinski pevski zbor Slavčki koncert v SND.

DECEMBER

- 14.—Pevski zbor Slovan priredi koncert v SDD na Waterloo Rd.
- 20.—Svobodomiselne Slovenci št. 2 SDZ prireditve v avditoriju SND.
- 21.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 21.—Božičnica Slov. mladinske šole v avditoriju SND.
- 31.—Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. priredi Silvestrov večer v SND.

V Minnesoti je neki najemnik plačal najemnino v penijih. Najemnina je znašala \$25.00 in zato je bilo potreba 18 funtov penijev. Gospodar se ni prav nič branil takega plačila, vsedel se je in takoj penije preštel in pronašel, da je bilo 11 centov preveč, katere je vrnil najemniku s pripombo da naj prihodnjič boljše šteje.

K ruskim bojem in spomini na Rusijo

Jože Grdina

O Dnjepru, tej zgodovinski reki, ki je danes branik Kijeva, ter bo Nemcem povzročil dosti gorja in žrtev, je vredno pripomniti tudi to, da do bregov Dnjepra prišel apostol sv. Andrej, rodni brat sv. Petra, ki je na svojem misijonskem potovanju, ko je širil Kristusov Evangelij, prišel kakor se trdi prav do Kijeva. Po Dnjepru je peljal knez Oleg svojo vojsko ter z njo ustrahoval Carigrad.

S sprejetjem krščanstva so Rusi sprejeli tudi omiko, katere središče je bil Kijev, ki je kot tak Rusu svet bolj kot druga mesta. In knez Vladimir je veliki storil v tem oziru. Po Vladimirjevi smrti se je pričel boj med Vladimirjevimi sinovi za velikoknežji prestol. Kot veliki knez je postal starejši sin Svato-polk, toda je prišel z bratom v navskriž in prišlo je do pobojev. Svato-polk je prišel na pomoč z svojo armado poljski kralj Boleslav I. Hrabri. Ko se je ta umaknil iz Kijeva, se je polastil prestola mlajši sin Vladimirjev, Jaroslav Modri, katerega vladanje je bilo res modro in gospodarsko, ter je zelo dvignil svojo državo, katero je zelo razširil. Za Jaroslavom se pa spet prične boj, ko se po njegovi smrti udarili sinovi Jaroslava in niso hoteli ubogati starejšega brata Izjaslava, katerega je določil oče Jaroslav. Izjaslavu je prišel na pomoč poljski kralj Boleslav II. Smeli, katerega poznajo naši Slovenci iz Aškerceve balade "Mutec Osojski," ki je kot mutec delal pokoro v osovskem samostanu na Koroškem, za zločin, ko je usmrtil krakovskega škofa sv. Stanislava.

V Kijevu so se potem vladali nekateri prav dobri veliki knezi, kot na primer Vladimir Monomah, ki je dosti storil za svojo državo. Često pa je bilo dosti bojev za velikoknežji prestol. Končni udar je pa prišel za Kijev leta 1169, ko je Andrej Bogoljubski knez Suzdalski, ki si je po smrti svojega očeta Jurija Dogorukija velikega kneza v Kijevu lastil velikoknežji prestol, ter z 11 drugimi nezadovoljnimi knezi udaril na Kijev, ga oropal in požgal, prestolico pa prenesel na Suzdal v svernoležeči Vladimir. Ko se je Kijev zopet malo postavil na noge so ga leta 1240 opustošili Tatarji, ki so mnogo prebivalcev pomorili. Zatem je prišel Kijev pod oblast Litve, potem pa je zavladala nad njim Poljska. Za vladanja carja Alekseja Romanova (1645—1676) pa je prišel zopet pod Rusijo.

Kijev je prav krasno mesto ter je tretje v Rusiji. Zdaj je bil sedež bogate žitne Ukrajine ali Malorusije. Meni se je mesto prav dopadlo, ki je naravno tako bogato in tudi industrijsko; zlasti pa je še vedno znamenito v verskem oziru. V njem počivajo nekdanji veliki knezi in številni svetniki katere časti ruski narod ter čisto roma na grobove; vsaj tako je bilo prej, kako je bilo začasa boljševikov, mi ni posebno znano. Čul sem, da je bilo dosti teh grobov onečaščenih in da je v tem oziru Kijev zelo trpel. Danes ga Rusi branijo brez izjeme pa bil to Malorus ali Velikorus, med katerimi še izza starih časov ni bilo posebne prijateljstva, pač pa čisto sovražstvo, ki ima izvor še od tedaj, ko je Kijev izgubil prestolico, ki je bila prenešana na sever. Pri obrambi mesta odnosno Rusije pred Nemci pa se je vse to premostilo in Kijev branijo upravi po junaško in to predvsem radi njegove slavne preteklosti. Branitelj te nekdanje prestolice je Maršal Budjeny.

Iz Kijeva smo se potem peljali proti Sibiriji, ker smo se za nekaj dni ustavili v Kazani, nekdanji prestolici Tatarjev. V tem mestu, o katerem je bilo s

svoječasno pisano da se bo umaknila ruska vlada iz Moskve, ako jo bodo ogrožali Nemci, kar pa izgleda, da Kazana še ne bo nekaj časa ruska prestolica. V Kazani, skozi katero teče reka Kazanka, ne daleč proč pa Volga, je tudi dosti zgodovine. Tu so nekdanj gospodarili Tatarji, katere je pa temeljito potolkel ruski car Ivan Grozni, ki ni bil za Rusijo le škodljivec pač pa je napravil to dobro da je obračunal z nekdanjimi tlačitelji ter si najprvo podvrgetel Kazano, potem pa še Astrahan, drugi tatarski kanat ter tako osvobodil Ruso te mongolske nadležnosti. Kazana ima še danes povsem mohamedansko — tatarsko lice, kar pričajo razne mošeje, predvsem pa tatarski odurni obrabi.

(Dalje prihodnjič)

Bivoli, ki jim je že grozilo iztrebljenje, so se zopet pričeli razmnoževati. Čreda bivolov živeča v Yellowstone parku, ki je štela leta 1901 komaj 25 glav se je do sedaj pomnožila že na 850 glav.

Pred 3500 leti je bila v Mezo-potamiji postava ki je prepovedovala prodajo zemljišča drugemu kot družinskemu članu.

MALI OGLASI

Delo dobi

Takoj dobi delo Slovenka, stara 25 do 35 let, ki se malo razume v kuhinji in pa da bi pomagala v gostilni podnevi. Ako želi, tudi lahko ostane tu. V nedeljo je prosta. Zadaljne informacije se je obrniti na naslov 1393 E. 53. St., ali pa pokličite ENdicott 6456 med eno in četrto uro popoldne.)223)

Obiščite nas!

Kadar vas pot nanese na Hubbard Rd., North Madison, Or, se ustavite v

Strojnovi gostilni

Vsak petek ribja pečenka, v soboto fini špageti, v nedeljo kokoška pečena. Lahko vzamete pivo in vino domov.

Naprodaj imamo 500 enogalonskih lončenih posod. Prodaj fini med v posodi ali satovju. Naprodaj imam tudi panje s čebelami.

Anton Stojin, lastnik

(221)

Lepa prilika

Proda se poslopje in beer parlor na St. Clair Ave. Proda se po nizki ceni radi boleznih.

Hiša za 2 družini, 3 garaže na E. 92. St. čez Superior Ave. Cena samo \$4,500. Poizve se pri S. J. Lucie, 8104 St. Clair Ave. od pondeljka naprej. (221)

Trgovina naprodaj

Grocerija in delikatesna trgovina se proda. Nahaja se v slovenski naselbini. Zmerna cena. Naslov se izve v uradu tega lista. (222)

Soba se odda

Lepa soba se odda poštenu ženski. Vprašajte pri Mrs. Skulj, 869 Rudyard Rd. (221)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
 Prescription Specialists
 Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
 ENdicott 4212

PREPARE YOUR

Heating System

NOW!

New Furnaces for Coal, Gas, Oil, Hot water or Steam

Resetting\$12.00
 Cleaning\$4.00

Air Conditioning, Tinning and Roofing

Carpenter work, Complete Remodelling

EASY MONTHLY PAYMENTS

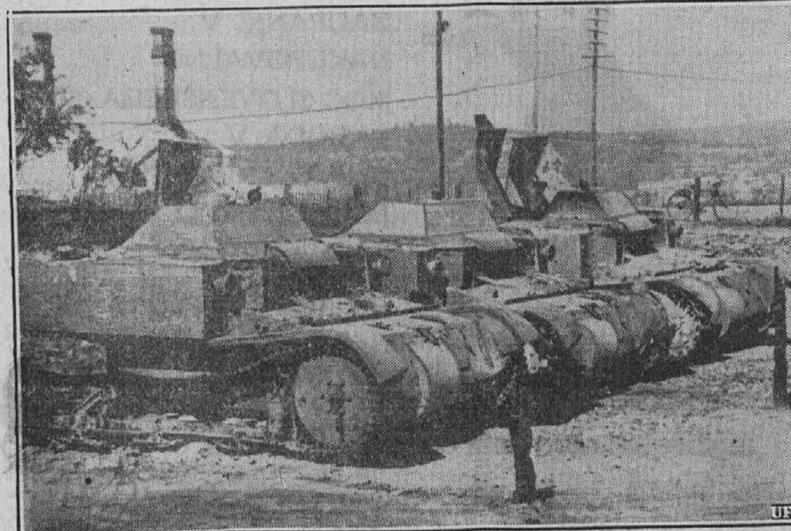
MASON

HEATING CO.

1193 ADDISON RD.
 ENdicott 0487

Gornja slika je bila poslana iz Nemčije in nam predstavlja nemško vojaštvo na straži ob železnici Moskva — Leningrad, potem ko so nemške čete zasedle to progo.

Na sliki vidimo skupino ruskih tankov, katere so zajele finske čete pri Varsili. Finske čete se pomikajo od Karelian Isthmus in se bodo združile z nemškimi ter skupno napadale Leningrad, ki je drugo glavno mesto Rusije.

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

Potem pojde z njim, prepuščena se bo njemu, usodi. Prvič bo šla od doma tako, da ne bo vedela, kdaj se bo vrnila, in, ali se bo sploh vrnila? Oče in mati še spita, niti ne slutita, kaj namerava obupana hči. O, ko bi vedela...

In ko bi vedela, zakaj bo storila to, kaj je vzrok njenega bega. In kdo pojde z njo!

Spet je zaihtela. Tako so jo premagale te misli. Potem pa se je zavrnila. Ne, ne sme biti emerava, ne sme izgubiti vere vase. In kaj bo dejal Andrej, če jo vidi takšno? On še nekoliko upa. Zakaj bi mu jemala upanje, zakaj bi ga gnala v obup? Morda ima pa on le prav, ko pravi, da ne bo tako hudo, kakor mislita. Saj so še dobri ljudje na svetu in pomagali jima bodo.

V tem je od daleč zaslišala korake, potem pa znani žvižg.

Hitro je pograbila svojo košaro, — o, kako lahka je bila! — in odprla vrata.

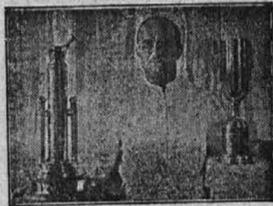
Počasi je šla po stopnicah navzdol. Casih je kakšna stopnica zaškripala pod njenimi koraki. Takrat je vselej za trenutek obstala in prisluhnila, ali se kaj ne zgane. Potem je šla spet dalje. Ko je prišla do hišnih vrat, se je globoko oddahnila. Čez najhujše je že. Zdaj mora še odkleniti in potem... potem...

Potem bo dom za njo... Kakor tujka pojde od nje, kakor tatica, brez slovesa.

Roke so ji drhte, ko je odklepala. Potegnila je težka vrata k sebi, stopila na prag. Svež veter jo je vso oblijal. Potegnila je vrata za seboj in zaprla. Pri ograji je videla Andreja, ki jo je čakal.

Pesek je škripal pod njenimi nogami. Košara, ki je bila tako lahka, se ji je iznenada zadržala težka, ogromna. Kakor bi morala vleči za seboj velik, težak greh.

Slabost se je lotevala. Kar opetela se je proti Andreju,

Preizkušena zdravila proti glavobolu

MANDEL DRUG STORE

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

Mandel's Headache Tabs
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošljamo tudi po pošti

Nottingham Coal Co.

GABRIEL & TEKAVEC
lastnika
IVanhoe 0753

Ker smo slovensko podjetje, se vam priporoča, da nas najprvo pokličete, ali sporočite, da si nabavite dober premog.

Cene premogu se višajo. Mi podpiramo Slovence, zato bi morali naši rojaki v prvi vrsti nas vprašati za našo potrebo.

18320 Lanken Ave.
off Nottingham Rd.

ki je stal ob ograji in bil miren in tih kakor kip.

"Kaj ti je, Marija?" je šepnil. "Ali si bolna?"

Odkimala je. "Ne, nisem. Sama ne vem, kaj me je zdajle prišlo. Saj bo takoj dobro. Samo odtoč, odtoč. Kakor bi se nekaj trgalo iz mene, tako se mi zdi..."

"Vem, Marija, da je hudo. Zapusti dom, ni igrača. Toda verjemi mi: vse bo kmalu bolje. Videla boš, da je tudi drugje lepo, ne samo pri domačih, morda še lepše."

Marija mu ni odgovorila. S pobešeno glavo je stopala poleg njega in njene oči so neprestano strmele v pleteno košaro, ki jo je nosil Andrej.

Kmalu sta prišla iz vasi. Nihče ju ni videl. Pot je zavila proti gozdu, navkreber.

Marija si je že nekoliko opomogla. Njen korak je postajal varnejši, odločnejši. Ko sta prišla na vrh griča, na jaso, odkoder se je prav dobro videlo v dolino, na vas, je Marija nehotno obstala in se ozrla.

"Nikoli si ne bi mislila, da se bom kdaj takole odpravljala v svet, brez vsakega upanja, na slepo. Pa je le moralo tako biti..."

Andrej jo je prijel pod roko. Tudi njega je prevzelo nekaj čudnega ob pogledu na domačo vas, ki je bila zdaj že vsa svetla, a je vendar še spala.

Potegnil je Marijo k sebi in ji tiho rekel:

"Pojdiva! Pot je še dolga."

In res sta šla. Skozi gozdove, čez travnike, ki so bili že pokošeni, mimo njiv, ki so bile preorane in so že skrivale v sebi ozimino. Vsa pokrajina je bila otožna, pripravljala se je k zimskemu spanju, in del te otožnosti je prešel tudi na Marijo in Andreja. Le malo sta govorila. Marija tod še ni hodila, Andreju pa je bila pot dobro znana. Poznal je vse kraje, vsak hrib, vsak gozd. Pot je vodila skozi več vasi, toda ognila sta se ljudem in šla rajši skozi gozdove.

Marija, ki je le slabo spala, se je kmalu utrudila. Začela je jadicovati, da jo bole noge. Zato sta v gozdu sedla. Andrej je vzel s seboj nekaj malega jedi in to sta použila. Ura je bila še šest in tako sta imela še dovolj časa. Poti pa sta že več kakor pol prehodila.

Srečala nista žive duše, saj sta hodila po stezah, kamor so ljudje le malo zahajali, zlasti ob zgodnjih jutranjih urah.

Po južini sta šla dalje. Zdaj nista več tako hitela in tudi pot je postajala še strmejša.

Ko sta prišla na vrh klanca, je dejal Andrej:

"Še čez tole dolino pojdeva. Ali vidiš onile hrib na drugi strani? Med drevjem se kaže živo rdeča streha. Tam prebiva moja botra. V dolino ne pojdeva, da ne bi srečala ljudi. Saj veš, da se morava skrivati, pa tudi pot bo po rebri griča krajša. Zdaj še malo potrpi in zberi svoje moči. Kmalu bova na cilju."

Marija je samo molče prikimala in prišla Andreja pod roko. Ni vedela, kaj naj zdaj govori, kakor bi ji bile vse besede zastale v grlu. Nekaj jo je davilo. Šele zdaj se je zavedela, da ne bo več dolgo, ko se bo tudi Andrej poslovil od nje. In s tem, da pojde k njegovi botri, ne bo skrita samo pred drugimi ljudmi, ampak tudi pred Andrejem. Kajti on ne bo smel hoditi k njej, da ne bodo ljudje prezgodaj odkrili, kam je prav za prav šla.

Čprav je bila videti pot okoli doline kratka, sta vendar Marija in Andrej potrebovala še dobro uro, da sta prišla do le-

pega doma Andrejeve botre. Hiša je bila med drevjem in okoli nje je bil širok ograjen vrt. Ko je Andrej odprl vrata, je prihitel izza hiše pes in začel lajati. Hitro pa je spoznal Andreja, mu začel mahati z repom in se vzpenjati po njem, da se ga je komaj otresel.

Pasje lajanje je priklicalo tudi botro samo. Pokazala se je na pragu, zastrla oči z roko, kajti sonce je močno bliščalo, in kar verjeti ni mogla, da je prišel Andrej, zlasti, ker je videla, da ni sam ampak, da ima še nekoga o seboj.

Na sredi poti so se vsi trije srečali. Andrej je pozdravil svojo botro, ki je vsa sijala od veselja.

"Kako pa, da si prišel, Andrej?" ga je vprašala.

"Malo moram priti pogledat, kaj delate!" je odvrnil in prijel botro za roko.

"Kakor vidim, nisi sam," mu je rekla in ga vprašujoče pogledala.

Andrej ni vedel, kaj naj ji reče. Da bi prikrikl svojo zadrego, je hitro dejal:

"Pojdimo zdaj v hišo, botra. Tam vam bom povedal, kako in kaj."

Ko so sedeli vsi trije za mizo, in je že botra nanosila vse dobrote, ki jih je premogla njena shramba, Andrej se zmerom ni mogel izpregovoriti. Nerodno mu je bilo, da bi se menil o vsem v pričlo Marije. Zato se je sklonil k njej in ji nekaj šepnil na uho. Marija ga je pogledala in prikimala.

Potem je dejal Andrej: "Marija, ostani malo tu, jaz pa pojdem z botrico okoli hiše, da ji nekaj povem. Saj vam je prav botra, ali ne?"

Botra ga je presenečeno pogledala, toda Andrej je že vstal in stopil k vratom. Tako ji ni ostalo nič drugega, kakor da je morala iti za njim.

Zunaj ga je pa kar vzela v šolo.

"Andrej, kaj se misliš iti z menoj slepe miši? Kaj pa naj vse to pomeni? Ali ne znaš več govoriti?"

"Ne bodite hudi, botra," je rekel. "V veliki stiski sem in ne vem si pomagati. Samo vi me še lahko rešite..."

Botra je obstala. Ta uvod ni obetal kaj dobrega.

"Kako da si prišel s tem dekletom?" ga je vprašala.

"Saj to je ravno," je odvrnil Andrej. "Ali je ne poznate?"

"Znana se mi že zdi," je rekla botra, "toda dolgo je že, kar sem jo morala videti. Ne pozabi, da je že najmanj deset let, kar sem bila zadnjič v vaši vasi..."

"Kačarjeva je... Marija..."

"Glej, saj res. Da, spomnim se je, toda takrat je bila še majhna, in čisto drugačna, kakor je zdaj. Kako pa, da hodiš z njo skupaj? Saj so vendar vajini starši skregani. Še celo tožarili so se..."

"Marija je moje dekle," je mirno rekel Andrej. "To se ne da več izpremeniti. Najti moram pot, da bom premostil sovraštvo med našo in njeno družino."

"Toda kako ga misliš?" je zvedavo vprašala botra. "Sprehodi?"

"Ne, poslušajte me. Nisem vam še povedal, da bom moral iti kmalu k vojakom. Nič se ne da pomagati..."

"Pa se zdaj bojiš, da ti ne bi kdo dekle speljal, ali ne?" se je posmejala botra.

"Ne, tega se ne bojim," je odvrnil Andrej, "Vanjo zaupam. Toda nekaj drugega je. Marija bo mati..."

"Ježeš?" je vzkliknila botra in sklenila roke. "Tak, še ta neumnost je bila potrebna. Kako pa misliš zdaj storiti?"

"V škripcih sem, da še nikoli ne tako. Pred očetom sva se izdala, da hodiva skupaj. Mislim, da mi bo oče prepustil gospodarstvo in da se bom tako otresel vojaščine, toda ko je odkril, kaj je med mano in Mari-

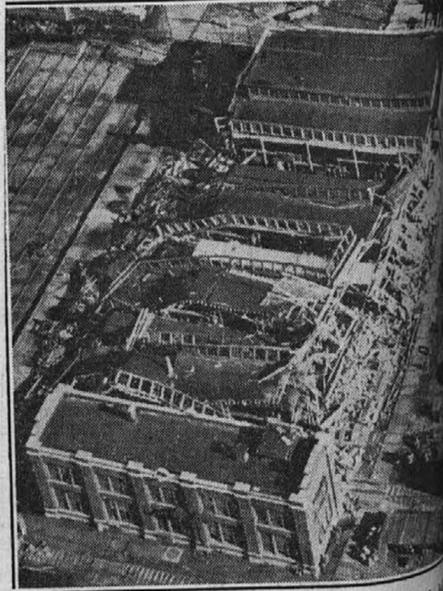
jo, se je premislil. Grozil mi je, če je ne bom pustil. Nisem mu pa še povedal, da je Marija v drugem stanu, ker bi potem še bolj besnel..."

"Vem," je žalostno pritrtila botra. "Poznam ga. Zaletel je in nikoli ga ni mogoče ukroti-

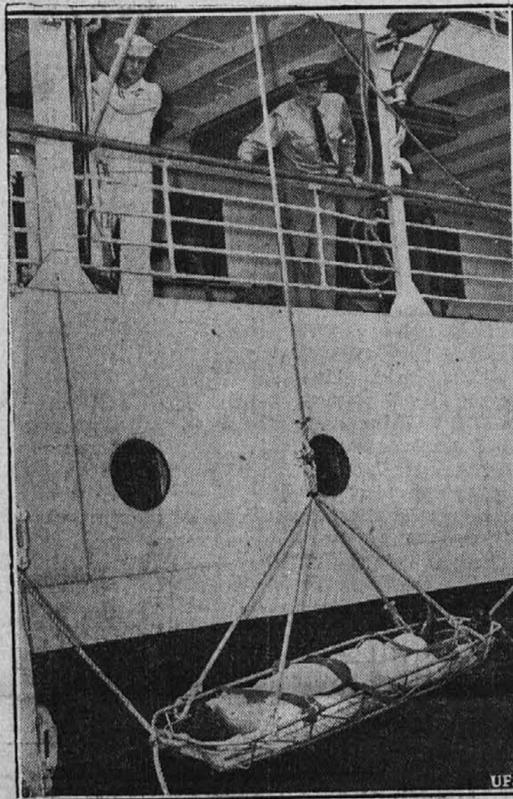
ti. Povsod hoče iti z žid. Kaj pa njeni kaj vedo?"

"Tudi že. Marija je ušla..."

"Lepo reč si napravila si znal malo pametno (Dalje prihoda)

Vihar, ki je nedavno divjal v Minneapolisu, je silen, da je poškodoval več poslopij. Gornja slika kaže poškodovano poslopje Soo železniške družbe. Eno je bil ubit in 34 ranjenih.

Mornarica Zed, držav je pravkar dobila novo bolniško ladjo za ranjene mornarje. Ladja je najmodernejše opremljena in se imenuje U. S. S. Solace. Slika nam kaže ko ravno dviguje ranjenega mornarja na ladjo v pripravi, ki je popolnoma zavarovana in tudi zavarovana proti nepotrebnemu zibanju.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrisko vest, da nas je nepričakovano za vedno pustil moj preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog

Frank Prudich

ki je tako nanaglo izidil svojo blago dušo in mirno zaspal dne 12. avgusta, 1941. Doma je bil iz Dolenke, Cerkljani.

Po spremstvu iz A. Grdina in Sinovi pogrebne kaple je zasopal dne 16. avgusta, 1941 k večjemu počitku na Calvary Hillu.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom pristočno zahvalimo Andrewu Andreju za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so mi bili ob takšni like žalosti v veliko tolažbo in pomoč na en način ali drugače. Posebna lepa hvala vsem, ki so prišli na pogrebno večno počitku. Posebna lepa hvala vsem, ki prišli na pogreb in se udeležili pogreba ter se poslovili od njega ob kratki molitvi ob krsti, se udeležili svete maše ter ga spremlili na večno počitku. Posebna lepa hvala vsem, ki prišli na pogreb in se udeležili pogreba ter se poslovili od njega ob kratki molitvi ob krsti, se udeležili svete maše ter ga spremlili na večno počitku.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so v blag spominu položili krasne vence ob kratki pokojnega in sicer: Mrs. Margaret Klaus, družina Mr. in Mrs. John Medves, Mrs. Louis in Mary Riglar, družina Mr. in Mrs. John Riglar, 64th St.; Mr. in Mrs. Frank Prudich in družina, družina Anton Ponikvar, Mr. in Mrs. Jack Branisel in sin, Mr. Anton Primc in družina, The Employees at Wheeler, Girls from University Hospital, društvo Slovencev, slovenska moška zveza, št. 6. Ravno tako tudi vsem prijateljem, sosedom, ki so podarili krasen skupni venec, posebno pa tistim, ki so nabrali darove za njih trud.

Prav iskreno se zahvaljujem vsem, ki so darovali maše, ki se bodo brale za dušo pokojnega sicer: Mr. in Mrs. Grdina in družina, Mr. in Mrs. Anton Ogrinc, Mr. in Mrs. Medves, Raymond and Harry Medves, Mr. in Mrs. Anton Prudich, Mrs. Ann Story, Mr. in Mrs. Anton Ponikvar, Mr. in Mrs. Louis Riglar, Mr. in Mrs. Hlad družina, Mr. in Mrs. Tillo, Mr. in Mrs. Frank in Jean Macerol, Mr. in Mrs. John Milautz, Mr. in Mrs. Jack Branisel družina, Mr. in Mrs. J. Branisel, Mrs. Anna Branisel, Mr. Edward in Miss John, Mr. in Mrs. Joseph Koptnik, Mrs. Jane in Mr. John, Mrs. Mariana Godec, Mr. in Mrs. Andy Zeleznik, Mr. in Mrs. Tauffer, Mr. in Mrs. Andrew Leksan, Mr. in Mrs. John, Mr. in Mrs. Modic, Norwood Rd.; Mr. in Mrs. Frank, Mrs. Mary Dolene, Mr. in Mrs. Tony Baznik, Mr. in Mrs. Frank, Mr. in Mrs. John Legan in družina, Mr. Frank, Mr. in Mrs. Gertrude Penko, Mr. in Mrs. Joseph Kodrich, Mr. in Mrs. Anton Mulec, Mr. in Mrs. J. Delgaudio, Mrs. Anna, Mrs. Mrs. Angela Vogrig, družina Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. Udovich, Mr. in Mrs. Frank Arko, Mr. Frank Nahid, Mr. in Mrs. Anton Dragolic, Mrs. Mary Muniza, članice društva št. 11 SDZ.

Nadalje se tudi iskreno zahvalim vsem, ki so dali svoje mobilne brezplačno na razpolago pri pogrebu. Prisrčna hvala tudi članom društva Slovencev, ki so prišli na slovenski moški zvezi, št. 6, ki so se udeležili pogreba, in v blagopokojnega k prezgodnjem večnem počitku.

Moja iskrena zahvala naj velja pogrebniemu zavodu Grdina in Sinovi za vsó prijazno vsestransko postrežbo in urejeni pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog, zastoji! Ty smrt in zahtevala življenje ljubljenega soproga. Teško je bilo, ko obiskujem grob, kjer počiva sedaj sam, toda bolj je bila, da si se moral ločiti in oditi v prani grob. Vsega Ti svet in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoča ostala:

MARY PRUDICH, soproga.

Cleveland, O., 20. septembra, 1941.

Zaupanje

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

